

udgaae, paa Grund af et senere Forslag til §§ 17—19, idet nemlig § 14 omtaler forskellige Waabenarter under Borgervæbningen, medens Udvalgets Forslag til §§ 17—19 gaar ud paa, at Borgervæbningen skal udgjøre eet Corps, saa vil det altsaa være nødvendigt, at man først afgjør dette Udvalgets Forslag til §§ 17—19, førend dets Forslag til § 14 kommer under Forhandling. Det vil ogsaa findes, at § 14 paa Afstemningslisten er stillet efter §§ 17—19. — Vi gaae saaledes over til Udkastets § 15, i hvilken Henseende jeg bemærker, at det første Forslag af Udvalgets Minoritet bortfalder paa Grund af Afstemningen til § 2. Det er altsaa § 15 med det af Udvalgets Majoritet dertil stillede Forslag, der er under Forhandling. Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører ønsker Ordet.

Ordføveren: Udkastets § 15 indeholder den Regel, at enhver Tjenestepigtig, saasnart hans Tjenestepligt indtræder, har at melde sig hos den borgerlige Indrulleringscommission, og at Undladelsen af denne Pligts Opfyldelse skal straffes med Bøder. Udvalget har, som det vil sees af vor Betænkning, fundet det betænkeligt, at statuere denne Afvigelse fra den hidtil gjældende Regel, som jo bestod i, at der blev ført Mandtalslister over det tjenestpligtige Mandskab, og at det derefter blev tilsagt at møde for den borgerlige Indrulleringscommission for at indrulleres. Man har nemlig troet, at den nye Regel, som nu foreslaaes statueret, vilde lede til, at en Mængde, flere end før, kunde unddrage sig for Tjenestpligtens Opfyldelse, uden at man kunde overbevise dem om et saadant Forhold derved, at de egentligt med fuld Villighed kunde være at mulkttere. Det sees ogsaa af de Forhandlinger, der have fundet Sted i Borgerrepræsentationen, at man har fundet nogen Betænkelighed ved dette Forslag,

idet Forsamlingen nemlig har udtalt det som sit Haab, at Vedkommende ikke skulde blive straffet, naar der ikke var Svig tilstede. Men nu maa jeg spørge: hvor vanskeligt er det ikke i et saadant Tilfælde at oplyse Svig? Det har endogsaa stor Vanskelighed at oplyse det blotte Forsæt, og et af disse to Rekvister synes dog temmelig nødvendigt for at kunne straffe Vedkommende, i alt Fald med en nogenlunde følelig Mulkt, naar det ikke skal være en reen Ubetydelighed. Det er derfor, vi have troet, at burde fastholde den nu eksisterende Indretning med Mandtalslister. Imidlertid skal jeg ikke fordølge; hvad der maaskee kunde tale for det Modsatte, og navnlig for Udkastets Bestemmelser, og hvad jeg ogsaa veed der er bleven anført derfor. Den nuværende Indretning har man nemlig troet vilde ikke være aldeles tilstrækkelig. Man har sagt, at ved den frivillige Indskrivning, som fandt Sted i Væbningen i 1848 efter Krigens Udbrud, viste det sig, at ikke ganske Faa havde vidst at undgaae Mandtalslisterne, endogsaa i flere Aar. Det er det, man har meent især skulde tale for Regeringens Udkast. Navnlig synes Regeringsudkastet at være hensigtsmæssigere med Hensyn til de Mange, som have staaet i Væbningen, men ere udslettede ved deres Bortreise, og som maaskee snart igjen vende tilbage hertil Byen. Da jeg saaledes ikke kan nægte, at der taler Endeel for det, Udkastet foreslaaer, men jeg paa den anden Side ogsaa maa indrømme, at det turde have sine Betænkeligheder at ville forkaste den tidligere Indretning med Mandtalslister eller ikke at beholde den, som før, saa har jeg tænkt mig, at denne Paragraph ved en yderligere Behandling maaskee kunde modificeres saaledes, at man forenede begge Dele, baade Mandtalslister og Pligten til at melde sig, saasnart Tjenestpligten indtræder.